

F. t. l. vedr. forsikring mod følger af arbejdsskade m.v.

des, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring modtager et vederlag fra forsikringsselskabet, som modsvarer den forpligtelse, der overtages i forbindelse med bestandens overdragelse.

Det bemærkes, at sager om erhvervssygdomme, der er anmeldt og anerkendt efter lovgivningen før 1. april 1978 (ulykkesforsikringsloven) ikke udgør noget problem, idet disse sager forsikringsmæssigt er defineret som ulykkestilfælde. Det indebærer, at disse sager fortsat finansieres gennem det forsikringsselskab, hvor de i sin tid er henført til.

Det foreslås, at forsikringsselskabernes overdragelse af erhvervssygdomsforsikringsbestande til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring sker med virkning fra 1. januar 1999.

Skulle der i enkelte selskaber være administrative årsager til, at ansøgningen om overdragelse ikke kan ske inden 1. juli 1999, foreslås det, at Finanstilsynet kan tillade, at ansøgningen om overdragelse sker på et senere tidspunkt, dog senest 1. juli 2000.

Det foreslås i *stk. 9*, at arbejdsgivere, der ikke har taget forsikring, kan overdrage forpligtelserne til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring med Finanstilsynets tilladelse. Herved sikres disse arbejdsgivere pligter og rettigheder, som svarer til forsikringsselskaberne, jf. § 3, stk. 5 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Endelig foreslås det i *stk. 10* at overføre erhvervssygdomssager og sager om pludselige løfteskader, der er anmeldt før 1. januar 1999, og som af Arbejdsskadestyrelsen er henført til § 5, stk. 3, § 6, stk. 3 eller § 48, i gældende lov om forsikring mod følger af arbejdsskade til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

På denne måde samles flest mulige udgifter vedrørende erhvervssygdomme og pludselige løfteskader i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Der er tale om udgifter i følgende typer af sager:

1) § 5, stk. 3, i gældende lov. Der er tale om sager, hvor der ikke er nogen forsikringspligtig arbejdsgiver. Udgifterne i disse sager finansieres i dag af forsikringsselskaber, der har koncession til at tegne arbejdsskade-forsikring.

Der er tale om en mindre udgift. Udgiften er på finanslov 1997 ansat til 5,2 millioner kr. Denne udgift omfatter primært ulykker, der ikke overføres til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

2) § 6, stk. 3, i gældende lov. Der er tale om sager, hvor der ikke med rimelig sandsynlighed kan udpeges en forsikringspligtig arbejdsgiver.

Udgifterne i disse sager finansieres i dag af de forsikringsselskaber, der har koncession til at drive erhvervssygdomsforsikringsvirksomhed, staten og de kommuner der ikke har tegnet forsikring efter loven.

Der er tale om en betydelig udgift. Udgiften er på finanslov 1997 ansat til 182,3 mio. kr. Denne udgift omfatter alene erhvervssygdomme.

3) § 48 i gældende lov. Der er tale om sager, hvor arbejdsgiveren ikke har opfyldt sin forsikringspligt. Der kan også være tale om, at arbejdsgiverens virksomhed er ophørt, og det ikke har været muligt at udpege et forsikringsselskab.

Udgifterne i disse sager finansieres i dag af de forsikringsselskaber, der har koncession til at tegne arbejdsskade-forsikring.

Der er tale om en mindre udgift. Udgiften er på finanslov 1997 ansat til 15,3 mio. kr. og omfatter både erhvervssygdomme og ulykker. Udgifter til ulykker overføres ikke til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Der henvises til afsnit 7.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

De endelige opgørelser i fællesordningen (poolen) for løntalsregulering af løbende ydelser, fællesordningen (poolen) til overtagelse af erhvervssygdomsrisci og avancebegrænsningsregnskabet foreligger af administrative årsager først i løbet af 1999. Det foreslås derfor i *stk. 1*, at Finanstilsynets og Arbejdsskadestyrelsens nuværende hjemmel til at fastsætte nærmere regler for regnskabsåret 1998 fortsat er gældende, indtil de endelige opgørelser for regnskabsåret foreligger.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan lade arbejdsgiverens bidragspligt bortfalde helt eller delvis i en periode efter 1. januar 1999 for enkelte arbejdsgivere. Formålet med bestemmelsen er at undgå, at sikringspligtige arbejdsgivere betaler for afdækning af samme risici til såvel et forsikringsselskab som til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Bestemmelsen er således møntet på sikringspligtige arbejdsgivere, som forud for lovens fremsættelse, har indgået en aftale med et forsikringsselskab om erhvervssygdomsdækning i en periode efter 1. januar 1999, og som ikke har haft nogen mulighed for at opsigte aftalen inden denne dato.

Til § 5

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger. Der henvises til punkt 9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.